

Anton apó éneke

Én, holt Szemjonnak fia,
holt sámán fiacskája,
hason-szörű két rénökrömet
fejedelemlősi útra befogtam,
hason-szörű két fehér ökrömet
cár-úri útra befogtam.
Indultam orosz mértéknyi nagy útra,
tavi emberek távoli tanyájára.

Egy üveget jól kiittam,
egy kupát kikortyolgattam...
Hason-szörű két rénökröm-húzza
szánomon nem sokáig ültem:
tavi nép lakta Ob vonalán
lópata-vájta mély gödörbe,
tehénköröm-koptatta gödörbe
esvén beléestem,
gyeplőm leejtettem.

Lópata-vájta mély gödörben
míg hánykolódtam hosszasan,
tavi nép lakta Ob vonalán,
kanyaros Ob kanyarulatán
hason-szörű két fehér rénökröm
elfutott nélkülém...

Ló-járta jó úton,
tavi nép lakta Ob vonalán
gyalog mentem, mendégéltem.
Arok partján megbotlottam,
út mentén megint elestem...

Rébika-futotta Ob vonala,
vad-futotta Ob vonala
hosszú volt bizony,
az volt ám bizony.
Szán-járta város terére
ahogy odaértem,
orosz házba beköszönve

ekképpen beszéltem:
— Két fehér rénökrös szánt
láttatok errefelé?

Orosz asszony szitkozódik,
orosz ember szitkozódik.
— Miféle fehér rénökrös szánod
lehetett ugyan neked?

Ilyen beszédre megijedtem,
hason-szörű két fehér rénökröm
már sajnálni kezdtem.

Egyszercsak valami orosz férfi
odajött hirtelen,
megragadta kezem.

Megint megijedtem:
ülő házba hurcol?
fekvő házba hurcol?...
Udvarába unszolt.
Hason-szörű két fehér rénökröm
íme ott álldogál!

Szánomról nyomban lekaptam
pecséttel tarka üvegem,
keskeny torkú üvegem.
Emberséges orosz emberemmel
ketten ki is kortyoltuk!

Ivó embernek elég italt
miután megittam,
hason-szörű két fehér ökrömmel
téres városnak terére
miután kijutottam,
véges szánom végére
vidáman felültem
én, holt Szemjonnak fia,
holt sámán fiacskája!

SCHMIDT EVA gyűjtése. Az ő nyersfordítása alapján
fordította: BEDE ANNA

